

J e g y z ő k ö n y v

az **Országos Kisebbségi Bizottság**

2009. április 7-én, kedden, 10.00 órakor

az Oktatási és Kulturális Minisztérium

(Budapest V. Szalay utca 10-14.)

315/A. számú tárgyalójában megtartott üléséről

Napirend:

1. Előterjesztés a 2009-2010. tanév rendjéről
Előadó: Dr. Farkas Ildikó referens, Közoktatási Főosztály
2. Szakértői és vizsgáztatói névjegyzékre benyújtott pályázatok véleményezése
Előadó: Dr. Frank Gábor elnök
3. Tankönyvjóváhagyás
Előadó: Magyar Zita osztályvezető, OH Tankönyv Osztály
4. Magyarországi kisebbségek a Sulinet honlapján – multimédiás bemutató
Előadó: Paulik Antal főigazgató-helyettes, MeH NF
5. Egyebek
Előadó: Dr. Frank Gábor elnök

Elnököl:

Dr. Frank Gábor, a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők:

Prin Andrea és Soós Ferenc (Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetségének beszédgyorsíró szolgálata)

Az ülés résztvevői

Az Országos Kisebbségi Bizottság részéről:

Dr. Frank Gábor (Magyarországi Németek Országos Önkormányzata) elnök
Agatics Hajnalka (Országos Horvát Önkormányzat)
Choli Daróczi József (Országos Cigány Önkormányzat)
Fábiánné Orosz Ibolya (Országos Román Önkormányzat)
Kállay Attiláné (Országos Szlovén Önkormányzat)
Kjoszeva Szvetla (Országos Bolgár Önkormányzat)
Medvegy Pálné (Országos Szlovák Önkormányzat) alelnök
Dr. Piller Györgyné (Ukrán Országos Önkormányzat) alelnök
Dr. Rónayné Slaba Ewa (Országos Lengyel Önkormányzat)
Dr. Szabó Kálmánné Caruha Vangelio (Görög Országos Önkormányzat)
Szilcer Olga (Országos Ruszin Önkormányzat)

Állandó meghívottak:

Paulik Antal főigazgató-helyettes (Miniszterelnöki Hivatal, Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Főosztály)
Horváth Ágnes OKB-titkár (Oktatási és Kulturális Minisztérium)

Meghívott napirendi előadók és vendégek:

Dr. Farkas Ildikó közoktatási jogi referens (Oktatási és Kulturális Minisztérium)
Magyar Zita osztályvezető (Oktatási Hivatal Tankönyvosztály)
Dr. Varga Judit (Oktatási Hivatal)
Pálfi Erika (Oktatási Hivatal)
Barna Gábor irodavezető (Sulinet)
Hegedűs Roland (Sulinet)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 6 perc)

DR. FRANK GÁBOR, a bizottság elnöke (a továbbiakban ELNÖK): Tisztelt Bizottság! Megállapítom, hogy határozatképesek vagyunk, megkezdjük az ülést.

A napirendi pontokat megkaptuk, öt napirendi pont lesz. A 4. napirendi pont előadói később érkeznek Szegedről.

Az „egyebek” között van-e valamilyen téma előzetesen? *(Dr. Rónayné Slaba Ewa jelzi, hogy van.)* Igen, Ewának van; más egyelőre nincs.

Kérdezem, elfogadjuk-e a napirendet ebben a formában. *(Egyhangú egyetértés.)*
Köszönöm.

Megkezdjük az 1. napirendi pontunk tárgyalását: előterjesztés a 2009-2010. tanév rendjéről.

Tisztelettel köszöntöm dr. Farkas Ildikó közoktatási jogi referenst, a Közoktatási Főosztályról. Átadom a szót.

DR. FARKAS ILDIKÓ: Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Engedjék meg, hogy röviden ismertessem a 2009-2010. tanév rendjéről szóló tervezetünk főbb tartalmi elemeit.

Mint annyi éve megszokhattuk, tulajdonképpen egy technikai jellegű jogszabályról van szó, amely a tanév főbb időbeli kereteit hivatott megállapítani, hogy az intézmények ezek figyelembevételével tudják szervezni a jövő tanévi munkájukat. Ebből következően klasszikusan, hagyományosan tartalmazza a tervezet a tanév kezdő és befejező napját, a tanítási szünetek idejét, az egyéb fontosabb határnapokat; a mellékletben pedig megtalálják az érettségi-szakmai vizsgák idejét, a tanulmányi versenyek felsorolását; a 3. számú melléklet a középiskolai és szakiskolai felvételi eljárásnak a jövő tanévi ütemezését tartalmazza. Klasszikusan benne van a rendeletben a körzetközponti jegyző és az érettségivizsga-szervező iskolák feladatai; illetve az 5. számú melléklet, amely tavaly lépett be a jogszabályba, az elmúlt 2006-2007., illetve 2007-2008. tanévekre vonatkozó tanulói képességszinteket rögzíti.

Két új eleme van tulajdonképpen a jogszabálynak, amely az ellenőrzésekhez kapcsolódik. A 8. §-ban egyrészt új elem, hogy 2009. december 1. és 2010. április 15. között tervezzük, hogy az Oktatási Hivatal hatósági ellenőrzés keretében vizsgálja meg a középfokú felvételi eljárás szabályait. Így elképzelhető, hogy az időpontokban még némi változás lesz, de maga a vizsgálat témája eldőlt, tehát a középfokú felvételi eljárás szabályai a középfokú nevelési-oktatási intézményekben. Ez egy hatósági ellenőrzés lesz.

A másik új elem pedig egy szakmai ellenőrzés: az iskolai sportkörök, sportfoglalkozások szakmai ellenőrzését tervezzük az általános iskolákban és a középfokú nevelési-oktatási intézményekben. Mind a kettőt az OH fogja levezényelni szakértők bevonásával.

Egyéb tekintetben a rendelet új elemet nem tartalmaz, és bízunk benne, hogy mindenképpen a közoktatásban részt vevők egyetértésével találkoznak a benne foglaltak.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen referens asszony tájékoztatóját. Hozzászólás van-e a 2009-2010. tanév rendjéhez? Vangi!

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Nekem egy kérdésem van, nem tudom, ki tudna rá válaszolni. A tanulmányi versenyek között szerepel a görög tanulmányi verseny is, csak az a bajunk, hogy nincs más iskola, nincs kivel versenyezzünk. Az iskola diákjai indulhatnak-e? Mert más iskola nem akar indulni, minthogy nem tartanak ott. Ez a kérdésem, mert nekem évek óta ez a problémám.

ELNÖK: Tessék parancsolni!

DR. FARKAS ILDIKÓ: Én erre nem tudok választ adni. A verseny lehetősége biztosított. Az, hogy hányan, kivel tudnak versenyezni, más kérdés.

ELNÖK: Ibolya?

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: A középiskolai tanulmányi versenyeknél már évek óta gyakorlat, hogy egy-egy középiskola van, és mégis van országos tanulmányi verseny. Úgy gondolom tehát, hogy nem akadály. Ha az iskola képes versenyeztetni 7.-es, 8.-os tanulókat egymás között, akkor ennek nincs akadály.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Jó, köszönöm.

ELNÖK: A jelenleg itt nem lévő szerb referens asszonynak lenne a kérdése, hogy az ortodox húsvét időpontját figyelembe vették-e a nemzetiségi nyelv és irodalom érettségi vizsga időpontjánál.

DR. FARKAS ILDIKÓ: Erre nem tudok konkrétan se igent, se nemet válaszolni. Tavaly ígéretet tettünk arra, hogy ezt az előkészítés során figyelembe vesszük, és bízom benne, hogy ez meg is történt. A referens kollégákkal egyeztetni fogok, hogy erre tekintettel voltak-e. Mikor lesz az ortodox húsvét?

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Az idén a miénk után egy héttel, egyébként mindig máskor van, de néha egybeesik.

ELNÖK: Jövőre biztos, hogy a kettő nem esik egybe. Van, amikor egybeesik, de van olyan is, hogy egy hónap eltérés van a kettő között.

DR. FARKAS ILDIKÓ: Utána fogok nézni.

ELNÖK: Van-e még kérdés a referens asszonyhoz? *(Nincs jelentkező.)*

Ki fogadja el a 2009-2010. évi tanév rendjét? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag elfogadta a 2009-2010. évi tanév rendjét. (21/2009.(04.07.) számú határozat.)

Köszönjük szépen referens asszony segítségét.

2. napirendi pontunk a szakértői és a vizsgáztatói névjegyzékre benyújtott pályázatok véleményezése. Szeretettel köszöntöm Magyar Zita osztályvezető asszonyt, Varga Juditot a Közoktatási Hatósági Főosztályról és Pálfi Erikát, akit az Oktatási Hivatal tankönyvosztályáról ismerünk.

Két függő ügyünk van, Horákné Béres Zsuzsanna és Nagy Istvánné ügye, akikről az elmúlt ülésen Choli Daróczi József nélkül nem tudtunk dönteni. Anélkül, hogy érteném az érdemi kifogásokat, az önéletrajzokban a tevékenységi listákon csupa olyan pozitív tetteket látok, amelyek alapján a pályázókat alkalmasnak tartom. A pályázók kérelmét csak alapos indokkal tudjuk elutasítani, de egyik esetben sem látok alapos indokot. Megkérem Choli Daróczi Józsefet, hogy mondja el a jelöltekkel kapcsolatos véleményét.

CHOLI DARÓCZI JÓZSEF: Horákné Béres Zsuzsanna pedagógiai munkájában semmi olyan szakmai tevékenységet nem látok, amely alkalmassá tenné arra, hogy a cigány kisebbség oktatásával foglalkozzék, azon kívül, hogy oligofrén pedagógus. Ha az oligofrén és

a cigány gyerekek problémáit azonosnak tekintik, akkor persze igen. Én azonban nem hiszem, hogy a cigány kisebbség pedagógiai problémái az oligofrén problémák közé sorolhatók. Nem hiszem, hogy egy ilyen szakmai felkészültséggel rendelkező kolléganő érti, tudja, hogy mik a cigány nevelési szokásokból eredő pedagógiai problémák. Ha valaki bebizonyítja, hogy mégis tudja, akkor javaslom a szakértői névjegyzékre való kerülését, de meg vagyok róla győződve, hogy nem tudja. Én sem tudom, hogy mik a szerb vagy a horvát iskola nyelvi, pedagógiai problémái. Nem gondolnám, hogy egy oligofrén pedagógus alkalmas lenne kisebbségi szakértőnek.

Nagy Istvánnéval kapcsolatban ugyanez a véleményem. Mégis, ha kettejük közül javasolnom kellene valakit, inkább ők javasolnám, de csak azért, mert a dobozi általános iskolában – ahol tanít – nagyon sok cigány gyerek tanul. Dobozon azok is ismerhetik a cigányság problémáit, akik csak az utcán járnak, de ez természetesen nem jelent szakmai-pedagógiai ismeretet.

Semmiből nem állapítható meg, hogy a pályázók folytattak kisebbségi tanulmányokat. Az egyik végzett egy 30 órás tanfolyamot multikulturális tartalmak, interkulturális nevelés témában. Nem tudom, ebbe hogy fér bele a cigány kisebbségi nevelés. Ha nincs más, akkor legyen, de ilyen alapon azt is mondhatjuk, hogy Gyurcsány Ferenc maradjon miniszterelnök, mert nincs más. Annak, hogy a cigányság ma ott tart, ahol tart, az az oka, hogy hétszáz éve – amióta a cigányok Európában, illetve Magyarországon vannak – mindig ilyen „szakemberek” képeznek és készítenek fel bennünket az életre, az európai kultúra átvételére.

Tehát meg vagyok róla győződve, hogy egyik sem felel meg annak a feladatnak, amit mi, amit én szánék nekik.

ELNÖK: Tessék parancsolni!

MAGYAR ZITA: Bocsánat, közben nézem a táblázatot. Annyit hadd tegyek hozzá, hogy Nagy Istvánnénak van egy kétéves roma-társadalom-ismereti iskolája is, amelyet a Tessedik Sámuel Főiskolán végzett.

CHOLI DARÓCZI JÓZSEF: Azt látom én is.

MAGYAR ZITA: Jó, csak azért mondom, hogy nemcsak ez a 30 órás, amit itt tetszett említeni, hanem ez a kétéves iskolája is van, és azt gondolom, ezt mindenképpen meg kell említenünk az ő esetében.

ELNÖK: Azt én is megfontolásra javaslom, hogy szakmai tevékenységében leírja, hogy 35 százalék körülbelül a roma tanulók száma az iskolában, bevezették a cigány kisebbségi oktatást, népismeretet tanítanak egy órában, valamint tantárgyakba beintegrálva úgynevezett közösségi foglalkozást tartanak. Nagy Istvánné tehát gyakorló igazgatóként, gondolom, ha bevezetik a cigány népismeretet, azért hozzáértés, szakmai alapok léteznek nála is, hiszen a tanulók viszonylag magas aránya is engedi ezt feltételezni.

CHOLI DARÓCZI JÓZSEF: Elnézést, de továbbra is... Attól, hogy a Hajdú-Bihar megyei Bedőn, ahol én születtem, románok laktak döntő többségében, vajon merne a román szakértő javasolni engem, hogy román szakértő legyek? Attól, hogy még beszélem is a nyelvet? (*Fábiánné Orosz Ibolya: Nem ugyanaz a helyzet.*) Ugyanaz a helyzet. Nem ismerem a román nyelv és irodalom, de a népismeret pedagógiáját sem. Nem ismerem, tehát nem tudom, hogy mit kell tennem. Attól, hogy beszélek románul, attól még nem vagyok szakértője.

De ha mindenáron lehet, akkor én nem bánom, a jelenlevők közül bárki jelentkezhet. Legyen cigány szakértő! Úgyis mindegy már, eggyel több vagy kevesebb! De ez az eredménye, hogy a cigányság ma tolvaj, lopó, büntetett előéletű és ki kell irtani. Azért, mert nincsenek szakértőink!

Nem tudom, mit kell csinálni. Fel kell kérni a Cigány Kisebbségi Önkormányzatot, hogy jelöljön ki cigány származású vagy a Pécsi Egyetemen romológián végzett pedagógusokat, tehát szakembereket. Most már azért tíz-tizenöt éve működik ez a Pécsi Egyetemen – hát nincsenek ott szakértők? Nem képeznek?

AGATICS HAJNALKA: Daróczi úr, elnézést, de ez nem így működik. Ez úgy működik, hogy az egyén jelentkezik.

CHOLI DARÓCZI JÓZSEF: Én tudom! Azért annyira primitív már csak nem vagyok, hogy nem tudom!

AGATICS HAJNALKA: Elnézést, nem akartam megbántani.

CHOLI DARÓCZI JÓZSEF: Tudom én ezeket, csak nem tudom, mit kell tenni. Még egy vonatkozó kérdés. Meg lesznek hirdelve a tankönyvpályázatok. De csak intézmények, iskolák pályázhatnak. Melyik az az iskola, amelyik cigány tankönyvet tud írni például nyelv és irodalomból? Tudunk, a Pécsi Egyetemen kívül? Szóval itt kezdődik a baj. Ha mi nem adunk a miniszter úrnak megfelelő információt, hogy hogyan rendezzük ezeket a kérdéseket, akkor a cigányság továbbra is marad ott, ahol van. Tehát nincs sem pedagógusképzés Magyarországon, Pécsen kívül, és nincs szakértő sem. Mert attól, hogy most egy budapesti általános iskolában sok a cigány gyerek, és odakerül egy fiatal diplomás pedagógus, és látja a cigányokat, mit tud róluk? Azt, amit tud a kisebbségi ombudsman. Hogy a cigányok tolvajok, lopósok, van cigánybűnözés. A kisebbségi ombudsman (*sic!*) mondja ezt! És nem én mondom, ő mondta!

De attól még, mondom, ha önök megszavazzák, én megszavazom, csak ezzel az érzéssel fogok hazamenni.

ELNÖK: Alelnök asszony?

MEDVEGY PÁLNÉ: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én azt fogom megszavazni, amit a cigány önkormányzat referense előterjeszt a tisztelt bizottság számára. Egyszer ezt szeretném mondani.

Másodszor azt szeretném mondani, hogy mindannyiunk számára nagyon tiszta és világos, hogy a szakértői névjegyzékre mikor lehet felkerülni, hogyan, hányszor évente és így tovább. Én úgy gondolom, az OKB-nak nem feladata az, hogy ilyen mélységében belemenjen dolgokba. Az OKB-nak egy a feladata: a közoktatási törvény 94. §-a szerint – ha jól emlékszem rá – az OKB nemzetiségi vonalon és nemzetiségi oktatás-nevelés tekintetében az oktatási miniszter tanácsadó testülete. Ha tanácsadó testület vagyunk, akkor úgy gondolom, hogy kellő bölcsességet, értelmi és érzelmi intelligenciát tételeznek fel rólunk. Én azt szeretném és kérném, hogy a társadalom zaját, túlzott lihegését, a mindennapjait ne hozzuk be ide az OKB-ülésekre. Én nem azt mondom, hogy ne foglalkozzunk vele, de nagyon zavar a kisebbséghez tartozóként, ha itt jegyzőkönyvben akár pró, akár kontra neveket olvas bárki, mert ezek a jegyzőkönyvek az interneten vannak, akárki olvashatja. Én tehát szeretnék elhatárolódnival az ilyentől, és azt szeretném mondani, hogy az említett kisebbség körében meg a többségi társadalom körében is van jó ember, még jobb ember, csodálatos ember, nagyon jó ember meg rossz ember is.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Én is egyetértek ezzel, amit most említett alelnök asszony. Én is azon az állásponton vagyok, az nem fordult elő, hogy a referens javaslatát ne szavazzuk meg mint bizottság. Úgyhogy én erre nyilván nem is készülök.

Viszont az új szabályok szerint meg kell indokolnunk. Tehát nem mondhatjuk egyszerűen azt, hogy nem, az nem elegendő indok arra, hogy elutasítsuk az illető fölkerülését a névjegyzékre.

Osztályvezető asszony?

MAGYAR ZITA: Egy mondatot hadd tegyek hozzá. Nagy Istvánnéról volt többször szó. Még egyszer hangsúlyoznom kell, hogy azért került be így a hatósági főosztály részéről, hogy mi javasoljuk erre az előterjesztését, merthogy neki van egy ilyen kétéves végzettsége, amelyet a romatársadalom-ismeretből végzett a Tessedik Sámuel Főiskolán. Ő tehát kimondottan erre képezte magát. Ezt azért, úgy gondolom, mindenképpen hangsúlyozni kell az ő esetében, mert amikor nekünk a határozatban indokolni kell az elutasítást, akkor nekünk ezeket mind figyelembe kell venni.

Elnézést, de ennyit szerettem volna elmondani kiegészítésként.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Ez egyébként az anyagban benne van, hogy ő ezt elvégezte. Úgy emlékszem, amikor bevezetted az előterjesztést, erről megemlékeztél, hogy őt inkább javasolnád, ha ez egyáltalán lehetséges. Most nem találok hirtelen az anyagában... Az életrajzában benne van, de nem találok az igazolást.

CHOLI DARÓCZI JÓZSEF: 2004-ben végzett.

ELNÖK: Tehát ez végül is egy egészen friss végzettség. Mi egyébként azt, amit mondtál, a különböző hátrányos helyzetű, együttneveléses, halmozottan hátrányos helyzetű dolgokat a szakértői megbízatásnál sohasem szoktuk figyelembe venni. Most már évek óta, emlékeztek rá, amikor még Csovcsics Erika volt az OCŐ képviselője itt a bizottságban, ő is nagyon hangsúlyozta, hogy ennek köze a cigány etnikai neveléshez nincs. Tehát én azzal abszolút egyetértek, amit mondasz. De én Nagy Istvánné esetében azért ezt megfontolandónak tartom, mert nem tudom kapásból elutasítani.

CHOLI DARÓCZI JÓZSEF: Mint az előbb is mondtam, Nagy Istvánné esetleg elfogadható, de a másik pályázóról abszolút semmit nem lehet tudni. Azért mert oligofrén pedagógus, a cigányok problémáihoz is ért?

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Nagy Istvánnéval kapcsolatban engem az győzött meg, hogy cigány népismeretet tanít, és az iskolában a cigány gyerekek aránya 35 százalék.

CHOLI DARÓCZI JÓZSEF: Rendben van, de Horákné Béres Zsuzsanna jelölésétől abszolút elzárkózom, mert még azt se látom, hogy cigány gyerekeket tanítana.

ELNÖK: Nagy Istvánné nyilvánvalóan kényszerűségből is és az iskola etnikai összetétele miatt is érdeklődik a cigányság problémái iránt, de nemcsak úgy általában érdeklődik azért, mert ő vezeti az iskolát, hanem a megfelelő végzettséget is megszerezte. Ezek alapján kérek, hogy fontold meg a javaslatod.

CHOLI DARÓCZI JÓZSEF: Mindezek alapján Nagy Istvánné jelölését javaslom, Horákné Béres Zsuzsannáét viszont nem.

ELNÖK: Először Horákné Béres Zsuzsannáról szavazunk. A referens nem javasolja a szakértői névjegyzékre való jelölését. Ki ért egyet a referens javaslatával? *(Egyhangú egyetértés.)* Megállapítom, hogy a bizottság nem javasolja Horákné Béres Zsuzsanna szakértői névjegyzékre való felkerülését, mert semmi nem utal arra, hogy a cigány oktatásra-nevelésre lenne jogosítványa. (22/2009.(04.07.) számú határozat.)

Nagy Istvánné jelölését javasolja a referens. Ki támogatja? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag támogatja. (23/2009.(04.07.) számú határozat.)

A következő jelölt dr. Erdélyi Árpád, aki német nemzetiségi származású. Ismerem a tevékenységét, kutatásokat folytatott. Ő egy német származású német nemzetiségi szakértő. Javasolom felvételét a szakértői listára.

Ki támogatja dr. Erdélyi Árpád szakértői listára való felvételét? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag javasolja. (24/2009.(04.07.) számú határozat.)

A következő jelölt Cristian Marianna.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Cristian Marianna jelölését az Oktatási Hivatal elutasította. Sajnos nem volt időm utánanézni a jogszabályban – mivel az anyagot csak ma reggel kaptam kézhez –, hogy a vizsgaelnöki tevékenységhez is kell-e a tíz év nemzetiségi oktatásban szerzett gyakorlat úgy, mint a szakértői tevékenységhez.

MAGYAR ZITA: Igen, kell.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Ebben az esetben nekünk is el kell utasítanunk a vizsgaelnöki kérelmet, annak ellenére, hogy Romániában elvégezte a román szakot, valamint angol szakot is végzett – ennek persze kisebb jelentősége van a nemzetiségi terület szempontjából –, mert nincs meg a tízéves nemzetiségi oktatási gyakorlata.

MAGYAR ZITA: Elnézést kérek a referens asszonytól, amiért csak ma kapta meg az anyagot. A pályázónak munkahelyi igazolást kell benyújtania, és a munkáltatónak azon kell igazolnia, hogy a kérelmezőnek hány éves gyakorlata van. Így derült ki, hogy nincs meg az előírt tízéves gyakorlata.

ELNÖK: A referens Cristian Marianna vizsgaelnöki kérelmét elutasítja. Ki ért egyet a referens javaslatával? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag egyetért a kérelem elutasításával. (25/2009.(04.07.) számú határozat.)

A következő jelölt Lauthné Url Csilla. Ő korábban is szakértő volt és főleg a kétnyelvű oktatásban dolgozik. Nemzetiségi szakos végzettsége van, és német nemzetiségi gimnáziumokban gyakorolja az érettségi elnökséget. Javasolom a listára való felkerülését.

Ki ért egyet Lauthné Url Csilla listára való felkerülésével? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag javasolja. (26/2009.(04.07.) számú határozat.)

Lukács Albin hosszabbítási kérelmét az Oktatási Hivatal elutasítja. Ő eddig is rajta volt a listán, vizsgaelnöknek továbbra is javaslom, mivel azonban nincs meg az előírt tízéves gyakorlata, a nemzetiségi vizsgaelnöki listára való jelölését nem javaslom. Annak ellenére nem – mondom –, hogy eddig rajta volt a listán.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: A hivatalban eddig nem vették figyelembe azt az előírást, hogy szükség van nemzetiségi tapasztalatra. Ezek az első példák, amikor ezt a hivatal is figyelembe veszi.

MAGYAR ZITA: A jövőben igyekszünk megfelelni a jogszabályoknak.

ELNÖK: A fentiek alapján Lukács Albin jelölését nem javaslom. Ki ért ezzel egyet? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag egyetért a referens javaslatával. (27/2009.(04.07.) számú határozat.)

A szakértői névjegyzékre kéri felvételét Kovács Endréné Fekete Ilona, aki Adásztevelen dolgozik nemzetiségi iskolában. Óvodát és iskolát alapított, mindenféle képzettsége megvan, volt iskolaigazgató, jelenleg tagintézmény-vezető. Javaslom a szakértői névjegyzékre való felvételét. Ki ért egyet a javaslattal? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyetért a javaslattal. (28/2009.(04.08.) számú határozat.)

Rátérhetünk a következő napirendi pontra, ami örömteli folyamat, hiszen az utolsó pillanatban is jöttek vélemények interneten, e-mailen. Szlovák részről például nagyon sok tankönyv van. Itt is egyenként kell szavazni, hiszen tankönyvekről van szó.

Osztályvezető asszonynak megadom a szót.

MAGYAR ZITA: Köszönöm, néhány mondatot mondanék bevezetőként. Láthatták, hogy a Közoktatási Hatósági Főosztály részéről most aztán többféle táblázattal jöttünk: vizsgaelnöki, szakértői és jelentős táblázatokkal a tankönyvek ügyében. Ez mindnyájunknak öröm, hogy ennyi nemzetiségi könyv van jelenleg bent a hivatalnál.

Tájékoztatásul hadd mondjam el, hogy háromféle elbírálás folyik most jelenleg. Ez azt jelenti, hogy van bent nálunk olyan, ami előzetes tartalmi elbírálás alatt van, tehát a kézirat van bent a hivatalban, és azt adtuk szakértőknek – kéziratra vonatkozó kérelem –; van bent olyan, ami most a törvényi-rendeleti változásból adódóan a szétválasztást kérte a nemzetiségi könyvek esetében, és jelentős mennyiségben jött be olyan, amit munkafüzetre és tankönyvre szedtek szét. Ugyan háromfélét mondtam, de ezt mindjárt szétbontom kétfélére, mert ahogy szétszedték munkafüzetre és tankönyvre, én még szétszedem: ez pedig azt jelenti, hogy van olyan kiadó, amelyik úgy döntött, hogy egyelőre imprimatúraként adja be, és megvárja a szakértői véleményeket, mert úgy valószínűleg egyszerűbb lesz a változtatás; és van olyan kiadó, amelyik ezt a szétszedést úgy oldotta meg, hogy rögtön már tankönyvként nyújtotta be mind a kettőt. A harmadikféle elbírálás pedig az, amit bizonyára emlékeznek rá, hogy november-december tájékán volt már itt bent egy adag könyv, amely már átment előzetes tartalmi elbíráláson, és most elkészült a kézirat alapján a végleges könyv. Tehát akkor csak a fordítók ellenőrizték. Ott volt több olyan könyv, ahol kérték, hogy várják meg azt, hogy a magyar könyvek ériék utol, hogy meglegyen a határozati száma a magyar könyveknek, és abból már van ilyen.

Az önök előtt lévő táblázatban még nincs bent minden könyv azok közül, amelyek a pályázaton előzetes információink alapján nyertek, még mintegy 15 könyvet várunk. Azért szeretnénk volna, ha a táblázatban jelenleg bent lévő könyvek mindegyike szerepeljen – még akkor is, ha most nem tudja tárgyalni a bizottság, hiszen a kollégánknak szürkével jelezte azokat, amelyeknél már beérkeztek szakértői vélemények, és fehéren maradtak, amelyeknél még nem –, hogy képe legyen a bizottságnak, hogy mennyi van bent, hogy úgy tudja tervezni a munkáját akkor, amikor majd egyébként dönteni kell. Hiszen nagyon fontos, hogy ezek a könyvek a pályázati határidő előtt még a bizottság elé kerüljenek, hogy valóban a pályázati határidőn belül kaphassanak határozatot majd a hivaltól.

Ennyit szerettem volna előzetesen elmondani; elnézést, hogy hosszabb voltam. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon hasznos volt, köszönjük szépen. Mivel úgy tudom, hogy ezekért már fizet a minisztérium, pontosan föl kell majd jegyezni a számukat; az iktatószámmal fogjuk jelezni az egyes tankönyveket.

A horvát tankönyvekkel kezdődik a listánk. Átadom a szót Zoricának.

AGATICS HAJNALKA: Az első három könyv a mienk.

Itt a második Torjánác Anna Slikovnica I. tankönyve, ami azt jelenti, hogy képeskönyv. A nyelvoktató iskolákban a gyerekek úgy kezdik el tanulni a nyelvet, hogy képek alapján kezdenek el szavakat tanulni. És utána van, ahol a második félévben, de van, ahol csak második osztályban kezdenek el olvasni, írni tanulni, függően attól, hogy mennyire haladtak előre. Ez a bizonyos Slikovnica tehát ezt fedi. És hozzá van, ami az első helyen szerepel, a Radna bijeznica, az pedig a munkafüzet. Ez a szétválasztott könyv.

A szakmai bíráló is meg a technológiai szakértő is, mivel itt a Croatica imprimatúrát adott be, támogatják. Én is támogatom mind a kettőt.

A harmadikat is támogatom, ahol ugyanez a helyzet, mert itt most csak az olvasókönyvre jött meg a szakértő véleménye. Csak szeretnék helyesbíteni, mert ennek a könyvnek nem Torjánác Anna a szerzője, hanem Tislér Jolán. (*Magyar Zita: Elnézést.*) Semmi gond, csak szerettem volna pontosítani; ez tehát a Citanka 5.

Én tehát mind a hármat javaslom, annak alapján, hogy a szakértők javasolták.

ELNÖK: Köszönjük szépen a javaslatot is és a hozzáfűzött magyarázatot is.

Az első tehát a KHF/2237/2009. iktatószámú tankönyv. Kérdezem a bizottságot. (*Egyhangú egyetértés.*) Egyetértünk, köszönöm. (29/2009.(04.07.) számú határozat.)

A következő a KHF/2407/2009. iktatószámú tankönyv. Kérdezem a bizottságot. (*Egyhangú egyetértés.*) Egyetértünk, köszönöm. (30/2009.(04.07.) számú határozat.)

A következő – ahol kijavítottuk a szerző nevét – a KHF/2192/2009. iktatószámú tankönyv. Kérdezem a bizottságot. (*Egyhangú egyetértés.*) Egyetértünk, köszönöm. (31/2009.(04.07.) számú határozat.)

AGATICS HAJNALKA: Mielőtt még továbbmennénk, szeretnék valamit kérdezni. Most a táblázatnak megfelelően sorba megyünk-e, mert nekem van még egy könyvem a Nemzeti Tankönyvkiadónál.

ELNÖK: Menjünk sorba, egyszerűbb követni.

AGATICS HAJNALKA: Jó, köszönöm.

ELNÖK: Szlovén nyelvű tankönyv következik: a KHF/2252/2009. iktatószámú. Kállay Áginak átadom a szót.

KÁLLAY ATTILÁNÉ: Egymás után két szlovén nyelvi munkafüzetéről van szó 9. és 10. osztály számára. Megnéztem a szakértői véleményeket. A technológiai szakértő mindkettőt támogatja, egész jó minősítéseket kapott, főleg a 9.-es.

A tantárgy-pedagógiai szakértő pedig feltétellel támogatja. A feltétel az, hogy a tételes hibajegyzékben lévő hibákat kijavítsák; ami egyébként, megjegyzem, nem olyan nagyon sok.

Úgyhogy én is támogatom, és kérem a bizottság támogatását.

ELNÖK: Köszönjük szépen.

MAGYAR ZITA: Akkor most, hogy pontos legyen, támogatja a bizottság, vagy így, feltétellel támogatja?

KÁLLAY ATTILÁNÉ: Ezzel a feltétellel természetesen.

MAGYAR ZITA: Tehát a szakértő által feltárt hibák kijavításával. Jó, köszönöm szépen.

ELNÖK: Egyenként szavazunk róluk. Először a KHF/2252/2009. iktatószámúról kérdezem a bizottságot. *(Egyhangú egyetértés.)* Támogatjuk, köszönöm szépen. (32/2009.(04.07.) számú határozat.)

A KHF/2411/2009. iktatószám alatt lévőt teszem föl szavazásra. *(Egyhangú egyetértés.)* Ezt is támogatjuk, köszönöm szépen. (33/2009.(04.07.) számú határozat.)

Szlovák nyelvű tankönyvek következnek. Átadom a szót alelnök asszonynak.

MEDVEGY PÁLNÉ: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Mielőtt rátérnék a könyvekre, munkafüzetekre, szeretném a bizottsággal megosztani azt az örömet és köszönetemet, miszerint az utóbbi időben nagyon gyakran telefonkapcsolatban voltam az Oktatási Hivatallal és az Oktatási Hivatal osztályvezető asszonyával és Pálfi Erikával, akiknek nagyon köszönöm, hogy abban a sok-sok könyvben valóban segítőtársaim voltak, sőt voltak helyzetek és esetek, amikor engem is megelőztek. Mármint egyeztetettünk, nekem kellett volna telefonálnom, és sokat segítettek ebben. Úgyhogy ezt köszönöm.

Osztályvezető asszony a bevezetőjében elmondta, hogy miket kell átélnünk a szétválasztással, az imprimatúrával, a kézirattal vagy a kész könyvvel kapcsolatos bírálatok tekintetében. Ezzel most nem kívánok foglalkozni, noha véleményem van róla.

Kraszlán Erika 6., 7. és 8. osztályos könyveiről van szó, amiket a SikerX Bt. adott ki. A technológiai szakértő minden könyvet és munkafüzetet támogat.

A szakértő a KHF/2282/2009-es iktatószámú hetedik munkafüzetet feltétellel támogatja. Én ezt megerősítem, és arra kérem a kiadót, hogy a szakértő által felsorolt hibákat javítsa ki.

MAGYAR ZITA: Pontosítást kérünk a szakértőtől ott, ahol a véleménye és a javaslata nem egyezik meg, mert ez nem felel meg a rendeletnek. Volt olyan, hogy a szakértő által adott pontszám nem érte el az 50 százalékot, mégis támogatta. Ilyen esetben egyértelműsíteni kell a szakértőnek, hogy 50 százalék vagy támogató nyilatkozat.

Az 1. pont szerint a szakértőnek nyilatkoznia kell arról, hogy a könyv megfelel-e a kerettantervnek, illetve vannak-e benne szakszavak, idegen nyelvi könyv esetében szószedetek. Több könyvből sajnos kimaradt a szószedet, holott ezt előírja a rendelet. Azt kértük a szakértőtől, hogy ezt írja le, a kiadótól pedig kérni kell, hogy ezt vagy a könyvben, vagy a munkafüzetben pótolja; a kiadó dönti el, hogy melyikben.

ELNÖK: A referens feltétellel támogatja a KHF/2282/2009. iktatószámú tankönyvet. Ki ért ezzel egyet? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság is feltétellel támogatja. (34/2009.(04.07.) számú határozat.)

MEDVEGY PÁLNÉ: A következő Kraszlán Erika: Munkafüzet 8. osztályosok számára, melynek az iktatószáma KHF/2281/2009. Mivel vannak benne elírási hibák, gépelési hibák stb., a szakértő feltétellel támogatja, s én ezt megerősítem.

ELNÖK: A referens feltétellel támogatja a KHF/2281/2009. iktatószámú tankönyvet. Ki ért ezzel egyet? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság is feltétellel támogatja. (35/2009.(04.07.) számú határozat.)

MEDVEGY PÁLNÉ: Kraszlán Erika: Slovincina, 7. évfolyamosok számára. Iktatószáma: KHF/2280/2009. A szakértő feltétellel támogatja, amit én megerősítek.

ELNÖK: A referens feltétellel támogatja a KHF/2280/2009. iktatószámú tankönyvet. Ki ért ezzel egyet? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság is feltétellel támogatja. (36/2009.(04.07.) számú határozat.)

MEDVEGY PÁLNÉ: Kraszlán Erika: Munkafüzet 6. osztályosok számára. Iktatószáma: KHF/2275/2009. A szakértő támogatja, én is támogatom.

ELNÖK: A referens támogatja a KHF/2275/2009. iktatószámú tankönyvet. A bizottság? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság is támogatja. (37/2009.(04.07.) számú határozat.)

MEDVEGY PÁLNÉ: Kraszlán Erika: Slovincina 8. osztályosok számára. Iktatószáma: KHF/2270/2009. A pedagógiai szakértő nem támogatja. Tegnap este összehasonlítottam a kéziratot a korábbi tankönyvvel, hogy a legutóbbi kiadás és a jelen kézirat között milyen különbség van – nem néztem végig mind a tizenegy témát, csupán négyet –, s megállapítottam, hogy aktualizálták az azóta történt eseményeket, változásokat stb. Örülök, ha a szerző olyan szemüvegen keresztül nézné meg a tankönyvet, hogy az miként tudna segítséget jelenteni a tanárnak az órán történő differenciálásra az egyes csoportok esetében. Személyesen beszéltem a szakértővel és elmondtam neki, jó lenne, ha átgondolná a tankönyv végi szókapcsolatok szövegét. Az elmondottak alapján feltétellel támogatom a tankönyv megjelentetését. Az én életemben már volt olyan – nem itt, hanem másutt –, hogy az OH földjén kellett leülni a szerzőnek, az OH-nak és a referensnek. Öszülésem derekán is szeretnék gerinces maradni, ezért állok elébe, ha megint le kell ülni és beszélni kell erről, de a szakértő is áll ennek elébe. A lényeg tehát az, hogy feltétellel támogatom.

ELNÖK: A referens feltétellel támogatja a KHF/2270/2009. iktatószámú tankönyvet. A bizottság? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság is feltétellel támogatja. (38/2009.(04.07.) számú határozat.)

MEDVEGY PÁLNÉ: Kraszlán Erika: Slovincina a 6. évfolyam számára. Iktatószáma: KHF/2274/2009. A szakértő támogatja, én is támogatom.

ELNÖK: A referens támogatja a KHF/2274/2009. iktatószámú tankönyvet. A bizottság? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság is támogatja. (39/2009.(04.07.) számú határozat.)

MAGYAR ZITA: Az lesz benne a levélben, hogy a bizottság a tankönyvvé nyilvánítást feltétellel támogatja, egyrészt a szakértő által feltárt hibák javításával, másrészt a referens által a jegyzőkönyvben rögzítettek figyelembevételével. A jegyzőkönyvnek ezt a részét pedig csatolni fogjuk, hogy egyértelmű legyen a kiadó számára.

ELNÖK: Köszönjük szépen.

Német nyelvű tankönyvek következnek.

A KHF/2314/2009. iktatószámon jelzett tankönyvet támogatom. Kérdezem a bizottságot. *(Egyhangú egyetértés.)* Támogatjuk, köszönöm szépen. (40/2009.(04.07.) számú határozat)

A KHF/2315/2009. iktatószámon jelzett tankönyvet a szakértők támogatják, én is támogatom. Kérdezem a bizottságot. *(Egyhangú egyetértés.)* Támogatjuk, köszönöm szépen. (41/2009.(04.07.) számú határozat)

A KHF/2316/2009. iktatószámon jelzett tankönyvet a szakértők támogatják, én is támogatom. Kérdezem a bizottságot. *(Egyhangú egyetértés.)* Támogatjuk, köszönöm szépen. (42/2009.(04.07.) számú határozat)

A KHF/2317/2009. iktatószámon jelzett tankönyvet a szakértők támogatják, én is támogatom. Kérdezem a bizottságot. *(Egyhangú egyetértés.)* Támogatjuk, köszönöm szépen. (43/2009.(04.07.) számú határozat)

A KHF/2318/2009. iktatószámon jelzett tankönyvet a szakértők támogatják, én is támogatom. Kérdezem a bizottságot. *(Egyhangú egyetértés.)* Támogatjuk, köszönöm szépen. (44/2009.(04.07.) számú határozat)

A KHF/2319/2009. iktatószámon jelzett tankönyvet a szakértők támogatják, én is támogatom. Kérdezem a bizottságot. *(Egyhangú egyetértés.)* Támogatjuk, köszönöm szépen. (45/2009.(04.07.) számú határozat)

Görög tankönyv következik. Átadom a szót Vanginak.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Görög népismeret 1-4. osztályig. Mind a két szakértő támogatja, sőt a tantárgy-pedagógiai szakértő felhívott, hogy ilyenkor mit kell írni, ha nem talál hibát. *(Derűltég.)* Akkor azt kell írni, hogy nincs benne hiba.

Úgyhogy várjuk minél előbb ezt a könyvet. Ennek most készült el a munkafüzete is, és nagyon várják a gyerekek. Támogatom.

ELNÖK: Tehát a KHF/2412/2009. iktatószámon jelzett tankönyvet a szakértők támogatják, a referens is támogatja. Kérdezem a bizottságot. *(Egyhangú egyetértés.)* Támogatjuk, köszönöm szépen. (46/2009.(04.07.) számú határozat)

Most változik kicsit a műfaj: tankönyvvé nyilvánítási kérelmek következnek – ugyanúgy szétválasztás tankönyvre és munkafüzetre. Átadom a szót alelnök asszonynak.

MEDVEGY PÁLNÉ: Köszönöm. A KHF/2444/2009. iktatószám alatt szerepel Németh Miloslava: Obrázková slovincina pre 1. rocnik tankönyve. Mind a két szakértő támogatja, én megerősítem.

ELNÖK: Tehát a KHF/2444/2009. iktatószámon jelzett tankönyvet a szakértők támogatják, a referens is támogatja. Kérdezem a bizottságot. *(Egyhangú egyetértés.)* Támogatjuk, köszönöm szépen. (47/2009.(04.07.) számú határozat)

MAGYAR ZITA: Elnézést kérek, azért van itt egy pontosítás, mert itt is a szöveget hiányzik. Tehát azt hadd kérjem a bizottságtól, mivel ezt a rendelet előírja, hogy abban az esetben támogatják, ha azt pótolja a kiadó.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: A mi táblázatunkban nincs pontosítás.

MAGYAR ZITA: Bocsánat... – a mienkben van.

ELNÖK: A „megjegyzés” rovatban szerepel, csak az innen lemaradt. Tehát akkor szószedettel.

Menjünk tovább!

MEDVEGY PÁLNÉ: A KHF/2445/2009. számú iktatószám alatt szerepel az első munkafüzet. A szakértők támogatják, én is támogatom.

ELNÖK: Tehát a KHF/2445/2009. iktatószámon jelzett munkafüzetet a szakértők támogatják, a referens is támogatja. Kérdezem a bizottságot. *(Egyhangú egyetértés.)* Támogatjuk, köszönöm szépen. (48/2009.(04.07.) számú határozat)

Itt nincs megjegyzés, ugye? Mert ez itt akkor nálunk nem látszik.

AGATICS HAJNALKA: Bocsánat, hogy közbeszólok, de az egyik tankönyv, a másik munkafüzet, ugye? Itt most mindegy, hogy melyikben van a szószedet.

MAGYAR ZITA: Mindegy, hogy melyikben, de valamelyikben benne kell lennie. Ha a tankönyvnél jelezzük ezt a kiadónak, akkor eldöntheti, hogy a munkafüzethez teszi.

MEDVEGY PÁLNÉ: Nem biztos, hogy az jó, hogy munkafüzetben van! Jobb, ha az a tankönyvben van.

MAGYAR ZITA: Akkor azt kérheti a bizottság, hogy a tankönyvben legyen, és akkor a könyvnél írjuk ezt a feltételt, a munkafüzetnél pedig nem. A munkafüzet akkor rendben lehet.

ELNÖK: Tehát akkor annyiban pontosítunk, hogy a 2444. iktatószámú tankönyvnél kérjük a szószedetet a szakértői vélemény alapján, és ez a 2445. iktatószámú munkafüzetre nem vonatkozik. Ezzel tehát egyetértettünk, köszönöm szépen.

MEDVEGY PÁLNÉ: Elnézést kérek, ezzel a szószedettel most nagyon zavarba hoztak. Bajban vagyok, mert tegnap este fél 10-kor néztem még az új könyveket, vizuális vagyok, és nem tudom magam elé idézni... Ennek nincs szószedete, a Németh Miloslaváénak? Mert nem tiszta ez a szószedetügy.

MAGYAR ZITA: Az a baj, hogy nem válaszolt a szakértő erre a kérdésre. Semmit nem írt erről a szempontról, és ezért nem tudjuk, mert minden könyvet kiküldtünk szakértőnek, nincs nálunk könyv, nem tudjuk leellenőrizni. Nem tudjuk, hogy van benne vagy nincs, ez a bajunk.

MEDVEGY PÁLNÉ: Megmondom őszintén, nem ilyen szemüvegen keresztül néztem... De akkor mindenképpen a tankönyvbe kerüljön, ahogy erről szó volt. Jó?

MAGYAR ZITA: Jó.

MEDVEGY PÁLNÉ: És akkor most a KHF/2446/2009. iktatószámú következik, ez pedig a 2. évfolyamra szól. Támogatja a szakértő, én is megerősítem. A szószedettel kapcsolatban ugyanaz a helyzet, mint az előbb az 1. évfolyamnál.

ELNÖK: Tehát a KHF/2446/2009. iktatószámon jelzett tankönyvet a szakértők támogatják, a referens is támogatja. Kérdezem a bizottságot. *(Egyhangú egyetértés.)* Támogatjuk, köszönöm szépen. (49/2009.(04.07.) számú határozat)

MEDVEGY PÁLNÉ: Ennek a könyvnek a munkafüzete a következő, 2447. iktatószámon. A szakértő támogatja, én is támogatom.

ELNÖK: Tehát a KHF/2447/2009. iktatószámon jelzett munkafüzetet a szakértők támogatják, a referens is támogatja. Kérdezem a bizottságot. *(Egyhangú egyetértés.)* Támogatjuk, köszönöm szépen. (50/2009.(04.07.) számú határozat)

MEDVEGY PÁLNÉ: A 2448. számon következik a 3. évfolyam. A szakértő támogatja, én is támogatom, úgy, hogy szószedettel.

ELNÖK: Tehát a KHF/2448/2009. iktatószámon jelzett tankönyvet a szakértők támogatják, a referens is támogatja, szószedettel. Kérdezem a bizottságot. *(Egyhangú egyetértés.)* Támogatjuk, köszönöm szépen. (51/2009.(04.07.) számú határozat)

MEDVEGY PÁLNÉ: Köszönöm. A 2449. szám alatt következik a 3. évfolyamos munkafüzet. A szakértő támogatja, én is támogatom.

ELNÖK: Tehát a KHF/2449/2009. iktatószámon jelzett munkafüzetet a szakértők támogatják, a referens is támogatja. Kérdezem a bizottságot. *(Egyhangú egyetértés.)* Támogatjuk, köszönöm szépen. (52/2009.(04.07.) számú határozat)

MEDVEGY PÁLNÉ: Köszönöm, elnök úr. És ha megengedi, elnök úr, akkor még két mondatot szeretnék mondani.

Elgondolkodtam rajta tegnap késő este meg éjszaka, amikor ezeket nézegettem, mármint Németh Miloslavának az előbb említett hat darab könyvét, ami kész könyv volt, mert biztosan úgy vállalta a Tankönyvkiadó, hogy készre csinálja, és inkább vállalta azt a rizikót, hogy a bírálaton átmegy vagy nem megy – én ebbe nem megyek bele. Ha a két könyvet összehasonlítom, mármint amiről beszéltünk az előbb, meg ezt a könyvet, amelyet a másik kiadó ad ki, a kettő közti különbség valami borzalmas nagy az előbbinek a javára, az alsó tagozatnak a javára. *(Agatics Hajnalka: Nem véletlen.)* Tudom, hogy nem véletlen. Ennek oka van, ezzel mi foglalkozunk. Mert én tragédiának tartom azt, hogy egy felső tagozatos könyvben szürke lapok vannak, szürke ábrák vannak. És én tragédiának tartom azt, fájdalmas és siralmas, hogy minden lecke előtt van egy szerencsétlen kép, ami semmitmondó, nulla – már elnézést. Biztosan megsértem, aki itt az illusztrációért felelős – ki volt az...? Lengyel Boglárka – én nem akarom őt megbántani. Távolság áll tőlem, hogy az illusztrációért felelőst megbántsam, hogy megérintsem a lelkét. De ha összehasonlítom az 1-4. évfolyamossal, az újjal, akkor nem lehet a kettőt egy napon említeni.

ELNÖK: Ez a SikerX Kiadó?

MEDVEGY PÁLNÉ: Igen. Én nagyon-nagyon sajnálom azt az összeget, ami itt kiadásra került. Annak ellenére, hogy tudom, hogy másfajta üzenete van egy alsó tagozatos könyvnek és másfajta egy felső tagozatos számára készültnek. De ez így hitvány. Ezt nem értem!

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Én is megnéztem és elszörnyedtem. A fekete-fehér piktogramok, a női-férfi fej minősíthetetlen. Fénymásolatban jobb minőséget lehet produkálni.

MAGYAR ZITA: A technológiai szakértő az imprimatúrát látta és azt nem olyan szemmel nézte, mint ahogy a kész könyvet nézi majd.

MEDVEGY PÁLNÉ: A gyerekek egyszerűen nincs kedve tanulni ebből a könyvből. Mi vidítja fel, ha ezt a kezébe veszi?

ELNÖK: Szomorú, hogy így van.

A KHF/2477/2009-es számú ötödikes német földrajzkönyv következik. A szakértők támogatják, én is támogatom. A bizottság? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság is támogatja. (53/2009.(04.07.) számú határozat.)

A KHF/2478/2009-es iktatószám alatt ugyanennek a könyvnek a munkafüzete található. A szakértők is támogatják és én is támogatom. A bizottság? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság is támogatja. (54/2009.(04.07.) számú határozat.)

A KHF/2654/2009-es iktatószámú román technikatanönyv következik.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Fordításról van szó, amit a fordítást ellenőrző szakértő feltétellel támogat. A szakértő által felsorolt feltételekkel én is a támogatását javasolom.

ELNÖK: A referens feltétellel támogatja a KHF/2654/2009. iktatószámú tankönyvet. A bizottság? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyetért a referens javaslatával. (55/2009.(04.07.) számú határozat.)

A KHF/2679/2009-es iktatószámú horvát tankönyv következik.

AGATICS HAJNALKA: Negyedik technikatankönyv, fordítás. Itt két kiadóról van szó. Az egyiknél olyan emberek vannak, akik évek óta profi módon foglalkoznak ezzel, a másikonál meg nem ilyenek dolgoznak. Ezt azonban nem nekem kell megítélni, a felsőbb szerveknek kellene végre rájönni, hogy valójában mi is itt a hézag. Nekem nem a könyvvel van bajom. Amikor a Nemzeti Tankönyvkiadóban egy évvel ezelőtt az én egykori kollégám is nyugdíjba ment, olyan szerkesztőt vettek fel helyette, aki nemrég végzett az ELTE-n horvát szakon. A tankönyvkiadó azt nem tudja megítélni, hogy az illető mennyire ismeri a nyelvet, s amikor én először beszéltem vele telefonon, megvolt róla a véleményem. De azóta már ez a hölgy sincs ott. Az a probléma, hogy a Nemzeti Tankönyvkiadóban nagyon sok könyv van, de nincs szerkesztő. Arra kérem a minisztérium főosztályát, hogy próbáljon nekik embert keresni. Én már mindenkit mozgósítottam, akit ismertem, de hát oda se mehet bárki. Hiába végzi el valaki az egyetemet, ha nincs semmiféle gyakorlata.

A 2679-es iktatószámú tankönyvet támogatom. Ez a könyv már volt itt, s a szakértő oda is írta, hogy mindent kijavítottak, amit első alkalommal kifogásolt. A technológiai szakértő is támogatja.

ELNÖK: A referens támogatja a KHF/2679/2009-es iktatószámú tankönyvet. A bizottság? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság is támogatja. (56/2009.(04.07.) számú határozat.)

KÁLLAY ATTILÁNÉ: Az Oktatókutató és Fejlesztő Intézetnek van egy állandó külsős munkatársa, aki a nyelvet kifogástalanul tudja. Azért alkalmazzuk évek óta külsős

szakértőként, mert szakmailag elismert. Karagity Istvánról van szó, aki annak idején pályázott is a szerkesztői állásra, de elutasították.

AGATICS HAJNALKA: Én erről azért nem tudok, mert nem vagyok kapcsolatban a Tankönyvkiadóval.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Munka nélkül van egy ilyen kitűnő szakember!

ELNÖK: Köszönjük szépen az információt, az üzenetet remélhetőleg az arra illetékesek is vették és az a Tankönyvkiadó főosztályvezető asszonyának a tudomására jut. Román tankönyv következik, melynek az iktatószáma KHF/2680/2009.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Technika 3. osztályosok számára. A tankönyvvé nyilvánítást mind a két szakértő támogatja, s én is javaslom az elfogadását.

ELNÖK: A referens javasolja a KHF/2680/2009. iktatószámú tankönyvet. A bizottság? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság is javasolja. (57/2009.(04.07.) számú határozat.)

MAGYAR ZITA: Ma reggel érkezett be a KHF/2410/2009-es iktatószámú szlovén nyelvű könyv, s azért hoztuk ide a bizottság elé, mert a szakértő asszony azt írta, hogy egyúttal a referens asszonynak is megküldte. Kérem, hogy a bizottság ezzel kapcsolatban is foglaljon állást.

KÁLLAY ATTILÁNÉ: Szlovén irodalomkönyv a 10. évfolyam számára. A technológiai szakértő is és a tantárgy-pedagógiai szakértő is feltétellel támogatja. Én ezt elfogadom és kérem a bizottságtól a feltétellel való támogatást.

ELNÖK: A referens feltétellel támogatja a KHF/2410/2009-es iktatószámú tankönyvet. Ki ért egyet a referens javaslatával? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság is feltétellel támogatja. (58/2009.(04.07.) számú határozat.)

Nagyon szépen köszönöm osztályvezető asszony segítségét.

Tisztelettel köszöntöm a következő napirendi ponthoz érkezett urakat, Barna Gábort és Hegedűs Rolandot. Most rövid technikai szünetet tartunk, egyrészt azért, hogy az adminisztrációt be tudjuk fejezni, másrészt azért, mert bizonyos dolgokat installálni kell. Tíz perc múlva folytatjuk a munkát.

(Szünet: 11.20 – 11.30)

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Tisztelettel köszöntöm Barna Gábor urat és Hegedűs Roland urat Szegedről.

A téma: a magyarországi kisebbségek. Ez az anyag megjelent, megkaptuk DVD-n. Érdemes ezzel az anyaggal dolgozni, mert rendkívül informatív, rendkívül szemléletes és nagyon jól használható az iskoláinkban. De én ezt nem akarom megelőlegezni, döntsön róla majd a bizottság, hogy mi a véleménye.

Átadom a szót.

BARNA GÁBOR: Köszönöm szépen. Tisztelettel üdvözlök minden jelenlévőt. Ezek szerint pedagógusok között vagyunk; mindannyian azok vagyunk, én ugyan mérnök-tanárként váltottam az oktatási innovációra és közművelődési terjesztésre. Tizenhat éve alakult

Szegeden, elsősorban a Szegedi Egyetemhez köthető szakemberekből az az oktatási innovációs, tudományos iroda, amelynek a vezetője van szerencsém lenni.

Jelenleg a nemzetiségek kultúrája a legfontosabb napirendi pontunk, de ha megengedik, kicsit visszakanyarodnék azokhoz az időkhöz, hogy hogyan is jutottunk el idáig.

A kilencvenes évek elején elindultak a közösségekben azok a folyamatok, amikor a saját identitásuk meghatározása jelképek, címerek megfogalmazásában kezdődött meg. Ezeknek különleges lehetőséget az adott, hogy az önkormányzati törvény ehhez lehetőséget teremtett. Innentől kezdve elsősorban történész, heraldikus, s a többi kollégáimat bevonták, én elsősorban a szervezésbe kapcsolódtam be olyan értelemben, hogy össze kellett kötni a mindenkori testületeket a szakemberekkel. Ebből mára Európa egyetlen – és itt muszáj ilyen bombasztikus kifejezéseket használnom – olyan címertára, közösségi címertára alakult ki, amely magyar és mára már angol nyelven is megjelenik. Ez volt a legelső, a 2003-as anyag, amely a Sulinet egyik legnagyobb adatbázisává vált. Ezt az akkori önkormányzati, illetve BM-államtitkárnak köszönhetjük, hogy összekapcsolt bennünket, és ő ajánlotta az akkori oktatási minisztériumi vezetőknek, hogy ha már a Nemzeti alaptantervben benne van, hogy közösségi jelképek, identitás, érzelmi alapú oktatás s a többi, ez minden vonatkozásában rendkívül érdekes és hasznos anyag lehet. Egészen odáig eljutottunk, hogy már a Magyarország portálnak is a legfontosabb anyaga lett, sőt kérte a Miniszterelnöki Hivatal, hogy fejlesszünk egy önálló honlapot www.nemzetijelkepek.hu címen. Ha lenne itt internet, azt is meg tudnánk mutatni, de utalok majd rá részletesebben. Tehát gyakorlatilag ezzel indult el az a folyamat, amire később az önkormányzati szövetségek ötlete alapján ráépült az a településbemutató rész, amire itt most rábökök.

A kilencvenes években felgyorsult tehát azoknak a települési monográfiáknak, különböző köteteknek, kötetsorozatoknak a kiadása, amelyek egy-egy kisebb-nagyobb település helyi kutatási eredményeit összegezve nyomtatásban megjelentek, komoly anyagi áldozatok árán. Mint látjuk mindannyian, ezek az anyagi lehetőségeink egyre inkább csökkentek, és ez már valahol szerintem megfogalmazódott ugyanúgy a jó önkormányzati vezetőkben is, mint a kollégáinkban is, hogy ezeket mindenféleképpen érdemes volna úgy közkinccsé tenni, ami a számítástechnika fejlettségéből már szinte adódott is, hogy ezek elektronikus úton egy megfelelő, komoly, tekintélyes gyűjtőhonlapon jelenjenek meg. Erre többszöri meggyőződésünk alapján a Sulinet bizonyult a leginkább alkalmasnak. Ehhez egy önálló részegységet kaptunk a Sulinet-irodától saját szerkesztésünkbe, amelyet teljes mértékben mi kezelhetünk, vagyis a szerkesztőségünk, tehát a munkacsoport, azzal a nagy felelősséggel, hogy csak olyan anyagot emelhetünk ide be, amelyet a megfelelő szakemberek készítettek, illetve jóváhagytak. Tehát egy helyi amatőr hiába készít egy olyan anyagot, amiben rettentő sok lelkesedés van – kaptunk sok ilyet kistelepülésekről –, ha nem ütötte meg azt a színvonalat, akkor természetesen nem tettük fel abban az állapotában, teljes elolvashatóságában. Innentől kezdve szinte megint csak automatikusan adódott, hogy nagyon sok olyan kultúrterületre föl hívták a figyelmünket, részint a település monográfiájában megjelent a néprajztól a flóra-faunán keresztül minden olyan aspektus, amely szintén mint kultúrinformáció nagyon fontosnak bizonyulhat az oktatás részterületein.

A következő lépés az volt, hogy 2000-re – addig több kormányzaton keresztül vive ezt a tervünket – elkészítettünk egy nagyszabású kiállítást „Magyar jelképek és történelem” címmel húsz nyelven, tehát a magyarországi kisebbségek nyelvétől kezdve a japánig, kínaiig. Ez gyakorlatilag az összes magyar külképviseleten és kulturális intézményben a mai napig kint van; például a Miniszterelnöki Hivatal épületeiben a folyosókon is kint vannak ezek a képek. Ez volt tehát az egyik fő olyan referenciamunkánk a címertáron kívül, amely továbbblendítette az egyébirányú kutatásainkat, tevékenységeinket.

A következő lépés pedig az, hogy akkor már nézzük meg, melyek a neuralgikus pontjai a társadalomnak, és akkor máris napjainknál vagyunk. A legutolsó fölmérés – ez a

bizonyos OTKA-felmérés, a Csáki professzorék által vezetett felmérés – többek között arra mutatott rá, amit már régóta tapasztalunk, hogy a többségi társadalomban és a fiatalok részéről ijesztő ez az elutasítás, amit a kisebbségek felé nyilván elsősorban sajnós tudomásul kell venni, hogy a romák iránt a legnagyobb az elutasítottság, de ugyanígy sajnós nem teljes az elfogadás mások esetében sem. A románoktól a németekig ugyanez jellemző, hogy magyar diák magyar padtársat akar – idézem az egyik újságnak a cikkét. És ez onnantól kezdve szomorú, ha nem föltételezzük, hogy a gyerekek konkrét ismereteikre támaszkodnak, hanem ellenkezőleg, a konkrét ismeret hiányáról van szó. Ez ellen pedagógusként, az adott tankönyveken túl, úgy lehet nyilván rengeteget tennünk, hogy olyan információkat táplálunk az oktatók keze ügyébe – és ezáltal nyilván a diákok keze ügyébe, mert ezt otthonról gyakorlatilag ugyanúgy kezelheti pedagógus, diák, hozzátartozó, az egész rendszert –, hogy a megismerés folyamatában elhárulhatnak azok a tényezők, azok az előítéletek, amelyeknek gyakorlatilag nincs alapja, csak annyi, hogy nem ismerjük egymás kultúráját. Ahogy előzőleg láttuk, például egy szegedi általános iskolában nem ismerték, hogy milyen Bordány története, a bordányiakat szinte kvázi lenézve, tanyasiaknak s a többi tartva, abban a pillanatban, amikor elkezdtek a kollégáknak sugallni, hogy a Bordány-kötetről ejtsenek egypár szót, hívják föl rá a figyelmet, hogy na, milyen érdekes, hogy csak Bordányban van az egész Dél-Alföldön ez vagy az a jelenség vagy az a kulturális lehetőség, amit ott lehet tapasztalni, legyen az néprajzi, folklorisztikus vagy egyéb vonatkozású esemény vagy tárgyi vagy szellemi örökség, abban a pillanatban ugrásszerűen megnőtt az elfogadottsága annak a közösségnek.

Együtt dolgoztunk egy olyan témán a nemzetpolitikai államtitkársággal, amikor elkészítettük 2007-2008-ban a magyar történelem és kultúra DVD-jét. Ennek egy része volt a magyarországi kisebbségek, ennek a kiteljesítéséhez munkakapcsolatokat kerestünk, és pályázattal elértük, hogy első lépcsőben száz multimédiás egységet fel tudunk tenni a Sulinetre. Nemcsak nyomtatott anyagokat viszünk be az oktatásba, hanem – a tanárok munkáját megkönnyítendő és a tanórákat színesítendő – hangzó anyagokat is. Ma már a számítógép egy projektorral mindennaposnak számít, és azt reméljük, hogy nemsokára minden iskolában ott lesz egy vagy több interaktív intelligens tábla. Ezek ma még riasztóan hatnak a pedagógusokra, akikkel napi kapcsolatban vagyunk az általános iskoláktól a felsőoktatásig, és csak azt merik használni, amelyik teljesen áttekinthető tartalmú és kezelhető. Az internet még nincs bent minden tanteremben, ezért ennek az anyagnak, illetve más internetes témáknak az online módon való használata némi kockázatot rejt magában. A sulinetesekkel együtt hírlevelekben arra fogjuk ösztönözni az oktatási intézményeket és a könyvtárakat, hogy töltsék le a saját szerveikre a folyamatosan bővülő anyagokat, amelyek így internettől függetlenül úgynevezett offline módon is használhatóvá válnak, és biztonsággal lehet kezelni őket. Számítógép se kell feltétlenül hozzá, mert már vannak olyan projektorok, amelyekbe beteszünk egy USB-kulcsot vagy egy pendrive-ot, és arról vetíthető minden.

Fontosnak tartjuk a periodikák megismertetését, hiszen az adott kisebbség se ismeri mindig a saját folyóiratait, a többségi társadalomnak meg több mint a 90 százaléka nem ismeri ezeket. Szükséges lenne, hogy egy-egy periodika a kezükbe jusson, azt elolvashassák és megismerhessék, mert az ezekben lévő friss információk kiegészíthetik a kötetben már lezárt kultúrinformációkat.

Még egyszer mondom, elsősorban azért kérjük az önök együttműködését és segítségét, mert folyamatosra kívánjuk tenni ezt a munkát úgy, hogy minden egyes államilag támogatott periodikának évente legalább két-három mutatószámát közkinccsé, a közönség számára is hozzáférhetővé tesszük. Ehhez kérjük bizonyos anyagok összeválogatását és hozzánk való eljuttatását, mint mondtam, első körben kifejezetten pályázati pénzből. Aztán lehet, hogy később már azt mondja az adott közösség vezetése, ha 1 millió forintba kerül 3-400 kötet kinyomtatása, akkor abból le tudunk csípni 50-60 ezer forintot – ennyi a DVD egyszeri

technikai költsége –, hogy „örökké” meglegyen. Az „örökké” persze idézőjelben értendő, bár azt mondják, hogy ami egyszer az internetre került, az soha nem fog eltűnni, ha másért nem, azért, mert elég sokan letöltik, s még egyszer mondom, mi a letöltést még ösztönözzük is.

Ide kapcsolódik két nagyon fontos programunk, amelyek oda-vissza erősítik egymást. Az egyik a fiatalok minél aktívabb bevonása; szerintem ez minden pedagógusnak is célja. Mi annyiban nyújtunk új lehetőséget a németek Abgedreht programjához képest, hogy a fiatalok által készített videókat – amelyek a saját közösségüket mutatják be – a Sulineten legalább fél évig egy kisebb ablakban elhelyezzük. Amit felfedez egy fiatal, azt büszkén mutatja másoknak is, mert szeretné, ha mások is örülnének annak, hogy ő felfedezett egy nemzetiségi ételt, vagy kikutatta egy adott esemény háttérét. A végeredmény lehet szakdolgozat, egy teljesen egyszerű videoklip vagy akár fotósorozat. Ennek azt a munkacímet adtuk, hogy „Értékeink képekben, szavakban”. Amit nem a fiatalok fedeznek fel, hanem mi oktrojáljuk rájuk, az mindig hiányosan és késedelmesen jut el hozzájuk, mert nem olyan figyelemmel és átéléssel fogadják, ahogy azt mi, felnőttek szeretnénk, amikor a tapasztalatainkat megpróbáljuk átadni nekik.

Az Oktatási Minisztériummal és más minisztériumokkal együtt szeretnénk egy olyan programot elindítani, amelynek részben alapja ez a DVD – amelynek témája a magyar történelem és kultúra –, s teljességében összefoglal egy tartalmat, ami ha Európa minden fontosabb könyvtárában és felsőoktatási intézményében megjelenik, akkor joggal reménykedhetünk abban, hogy felfigyelnek Magyarországra, és azt mondják: érdemes oda menni, de a kultúrájára mindenképpen érdemes odafigyelni. E mögé vonnánk be azokat a tartalmakat, amelyek között ott lesznek a kisebbségek multimédiás anyagai is. Azt vállaljuk, hogy ezekhez akár évente egy-egy újabb DVD-t hozzáteszünk, ami már lényegesen költséghatékonyabb. A nyomtatott dolgok nagyon jók, de egy polcon – mondjuk – húsz kiló könyv fér el, s nem biztos, hogy ezekhez minden iskola és könyvtár hozzá tud jutni, de elektronikus úton gyakorlatilag teljesen közkinccsé lehet tenni. Ez vonatkozik az Európai Unióra is. Felvettük a kapcsolatot Magyarország kulturális intézményeivel és látjuk, hogy egy bizonyos hatókörön túl nem tudnak terjeszkedni. Ennek próbáljuk mi a háttéranyagát biztosítani, ami azonban jóval több is lesz, mint háttéranyag. A legnagyobb európai egyetemeken is alig van Magyarországról és a magyarországi kisebbségekről valamilyen anyag.

Azt kérem önöktől, a saját közösségükben fogadtassák el, hogy érdemes gyűjteni, s akár visszamenőleg is megnézni, mik azok a kiadványok vagy a kiadványokból egy-egy részlet, amelyeket érdemes ebbe a rendszerbe elektronikusan betáplálni.

Köszönöm, hogy meghallgattak, a kérdéseikre szívesen válaszolok.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Ki kér szót? Paulik Antal úr!

PAULIK ANTAL: Az ebben a programban megjelent anyagok internetre való felhelyezését a Miniszterelnöki Hivatal, konkrétan a mi főosztályunk pályázati úton támogatta.

Folyamatosan járjuk az országot, s az útjaink során rendszeresen rákérdeznek az interaktív táblák használatára. Nagyon szomorúak a tapasztalataink. Persze van, aki tudja ezeket használni, de korántsem általános az, hogy a pedagógusok tudnák, ezek mire is jók, hogy egy interaktív táblán hogy lehet az ilyen anyagokat megjeleníteni, egyáltalán mire jó az, ha az interneten hozzáférhető egy anyag. Érdemes lenne odafigyelni arra, hogy amikor kisebbségi pedagógusoknak bármilyen témában továbbképzést tartanak, oda be lehetne illeszteni az internetet mint az oktatás eszközét. De én azt is hasznosnak tartanám, ha hasonló prezentációk keretében a továbbképzésben részt vevő pedagógusoknak is bemutatnák, hogy mi az, ami elérhető, hozzáférhető, és mi a terv ezzel.

Arról persze senki nem tud központilag, hogy települési szinten vagy vidéken, regionális szinten mik jelennek meg, mi az, ami mondjuk, DVD-n hozzáférhető. Mert amikor elkezdtek gyűjteni a dolgokat, amelyeket javasoltunk fölrakni, azzal szembesültünk, hogy nálunk is, a mi könyvtárunkban is csak szinte kizárólag nyomtatott anyagok vannak. Tehát DVD-, videóanyagok, amelyek szintén jól hasznosíthatók egyrészt tananyagként, másrészt a gyerekek, fiatalok figyelmét kicsit talán jobban lekötik, mint amikor kivágok, összerakok szövegeket, és azt elmondom, felolvasom vagy kinyomtatom nekik.

Érdemes lenne erre is föl hívni a figyelmet abban a körben, akikkel találkoznak az OKB tagjai, hogy ha vannak olyan jellegű anyagok, amelyekről úgy gondolják, hogy például népismeret, például magyar oktatásban a honismeret-népismeret tantárgyban hasznosítható lehet, akkor azokat valamilyen módon juttassák el első körben valószínűleg az országos önkormányzathoz. Őket kellene rábírnunk igazából arra, hogy hosszabb távon valamilyen módon együttműködjenek Gáborékkal.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Szvetla?

KJOSZEVA SZVETLA: Konkrétan szeretném megkérdezni, hogy hova és milyen mennyiségben lehet ilyeneket küldeni.

BARNA GÁBOR: Akár Paulik Antalékhöz közvetlenül, vagy akár hozzánk; az elérhetőségünk szerepel a www.sulinet.hu/oroksegtar vagy /cimertar oldalon. De közvetlenül elérhető, még a Sulinet honlapján sem kell keresgélni, hanem közvetlenül így kell beütni, ez a két nagy fejezet. Az örökségtárban vannak nyilván elsősorban a kötet- és multimédiás tartalmak, a címtár pedig egy folyamatosan bővülő, helyi közösségi, megyei és települési címerek gyűjteménye.

Nemrégiben felvetődött, éppen Heinek Ottó úr mondta, hogy miért ne lehetne a nemzetiségieknek is az adott önkormányzati jelképét beilleszteni ebbe. Megkérdeztem az Elektronikus Kormányzati Központot, mert ők gondozzák ezt a honlapot, amelynek mi a szerkesztői vagyunk, és ők azt mondták, hogy ez természetesen lehetséges. A Sulinetre teljes joggal betehetem, az EKK honlapjára viszont, mondom, egyeztetni kell, de úgy tűnik, hogy a nemzeti jelképek közé miért ne férhetnének be a nemzetiségi jelképeink is, ha már benne vannak a legkisebb településekéi is.

Például a Tudományos Akadémia SZTAKI intézete – ez a Számítástechnikai és Automatizálási Kutató Intézet – rendszeresen meghív bennünket, ennek a vezetője ez a volt belügyi államtitkár, aki azt mondta, hogy ez óriási jelentőségű anyag, és ott szoktunk bemutatót tartani. Legközelebb május elején lesz ilyen; ha valakit érdekel, akkor az interaktív táblán bemutatót tartunk, mint ahogy Csongrád megye több iskolájában tartottunk is már; az előző képek onnan származnak. Nagyon jó tapasztalataink voltak a gyerekek részéről is. Nekem nagyon fontos legalábbis, hogy a pedagógus is barátságosnak érezze, tehát merjen dolgozni vele, ne érezze azt, hogy a diák fölébe kerekedik – mert ilyen is szokott lenni, hogy mindent jobban tudnak, inkább nem is kockáztatok, hogy leégessem magam. Erre ugyan már azt mondták a pedagógiai szakértők, hogy az sem baj, ha a diák azt érzi, hogy ő kompetensebb valamiben, mert ha végül is a pedagógus ezt kellőképpen kézben tudja tartani, akkor ez a kompetenciája bizonyos mértékig erősítheti a további munkájában.

ELNÖK: És bizhatunk abban, hogy ha megkérünk benneteket, akkor Baranyába is el tudtok jönni?

BARNA GÁBOR: Bizonyos korlátokkal, mert most például helyismereti, helytörténeti könyvtárosok országos találkozásán leszünk már Egerben a nyáron. De havonta átlagban egy helyre merem vállalni, hogy elmegyünk.

ELNÖK: Tessék parancsolni!

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: Szeretném csak hozzátenni, hogy ha önök annyira foglaltak, Budapesten is van egy cég, amelyik bemutat ilyen interaktív táblát. Nálunk is megszerveztem egy ilyen tanári továbbképzést, ők eljöttek, és megmagyarázták, hogyan működik egy ilyen tábla, hogyan lehet egy órát megszervezni a tábla segítségével. Tőlük is meg lehet venni olcsóbban ezt a táblát. Mert egyetlen gond van ezzel, hogy egy ilyen táblának elég borsos az ára még mindig, és nem tudom, mennyire tud minden iskola ilyet vásárolni.

Programjaik is vannak, természetesen magyarul, ami bennünket nem érint, de hála istennek Lengyelországban is vannak ilyen programok, amelyeket lehet ilyen interaktív táblával az órán használni.

BARNA GÁBOR: Köszönöm, hogy tetszett mondani, mert sokan megkérdezték tőlünk, hogy vajon mi most az interaktív táblát akarjuk-e reklámozni. És erre mondtam, hogy szó sincs róla, mi nem foglalkozunk ezzel, ezt el is hárítom a legmesszebbmenőkig, hogy mi interaktív táblát szeretnénk bárkinek is eladni. Mi csak és kizárólag azt szeretnénk, hogy amennyiben projektor van, akkor projektorral mutatjuk be a konkrét örökségtárat vagy jelképtárat, mert nekünk a tartalom a lényeg, amit fejlesztünk; vagy ha van interaktív tábla, akkor azon is szívesen megmutatjuk, hogy hogyan lehet ezt használni, de az interaktív tábla ilyen szempontból számunkra másodlagos. Az a lényeg, hogy az csak eszköz, és természetesen tudomásul vesszük, hogy egy ilyen óriási összeget amennyiben az állam nem tudja valamilyen forrásból biztosítani, akkor a közösséget az ne nyomassza, hogy csak azon lehet bemutatni. Mint ahogy itt is látjuk, hogy van egy néhány ezer forintos vászon, egy projektor – nemsokára mi is beszerzünk százezer forintért egy szinte zsebre tehető projektort, ami létezik már –, ami egy kis sötétítéssel simán vetíthet, és hozzá elég a legegyszerűbb számítógép. Itt az a lényeg, hogy amennyiben a legfrissebb anyagot akarjuk, akkor az internet jó, ha van, viszont ennyi is elégséges ahhoz, hogy havonta egyszer a rendszer gazdája az iskolának is meg a közkönyvtárnak is havonta egyszer letölti a legfrissebb, legújabb anyagokat. Jelenleg a Sulineten körülbelül 15-20 gigabájtnál tartunk már.

Itt megint egy óriási költségcsökkentő tényező belépett, hogy amíg ezelőtt hat-hét évvel egy nagyobb méretű vincseszter egy belső merevlemezzel nagyon drága volt, most egy 1 terabájtos, ami 1000 gigabájtot jelent, huszonegy-két ezer forint. Tehát olcsóbb, mint egy könyvespolc, és azon óriási mennyiségű anyag el fog férni még egy jó pár évig, úgy számítható.

ELNÖK: Szvetla!

KJOSZEVA SZVETLA: Azt szeretném még megkérdezni, hogy létezik-e olyan információs levél, amelyet például havonta egyszer elküldenek, hogy az adott hónapban ezt meg ezt feltöltöttük.

BARNA GÁBOR: Létezni ebben a pillanatban még nem létezik, ösztől szeretnénk indítani. Ezt a bizonyos hírlevelet tetszik gondolni? (*Kjoszeva Szvetla: Igen.*) Igen.

Ehhez nekünk össze kellene szednünk olyan címekeket, hogy kik azok, akik ezt mindenféleképpen igénylik. Szerintem ezeket az elérési pontokat nyilván Antaléktól is megkapjuk, kik azok a kisebbségeknek az oktatási egység-vezetői, akik ezeket leginkább

szívesen fogadják, de ugyanígy magyarországi iskolák és közkönyvtárak természetesen mint hírlevelet – mert ez ugye nem spamnek számít – ezt megkaphatják, és abban a pillanatban tájékoztatjuk őket.

Őszintén szólva, én mindig úgy voltam ezzel, hogy vártam addig, amíg azt nem mondhatom, hogy na, most már annyira impozáns, hogy senki nem mondhatja, hogy de hiányzik szerintem egy nagyon érdekes dolog. Látjuk itt ezen a működési ábrán, hogy az örökség-anyagokat szolgáltathatja szinte bárki kompetens szervezet, mi gyakorlatilag ezektől kaptuk eddig is. Itt van a mi szerepünk első része, tehát utána a multimédiás anyagot rendezzük; ahogy mondta Antal, ha DVD-n kapjuk, akkor persze azt is, ha kell, átszerkesztjük. Igazából a nagyobb munka és az érdekesebb munka számunkra mindig a nyomtatott anyagban azért van, mert abból jelen pillanatban jóval több áll rendelkezésre. Illetve a továbbiakban azt fogom remélni, hogy nem lesz már akkora forrás, hogy korlátlan számban öntsük a nyomtatott anyagokat, amiről én magam tanúsítom, hogy rendkívül korlátozottan hatnak, a közösségek elérése nagyon behatárolt, hanem abban a pillanatban azt mondjuk, hogy igen, száz példányt meg lehet jelentetni, viszonylag olcsón, és a legfontosabb célokba eljuttatni. De a többi iksz millió ember elérése elektronikus úton történik a tartalom részével megoldva. És akkor ez a bizonyos SDT, ez a Sulinet Digitális Tudástár már azt jelenti, hogy lesz annyi anyagunk, ami már most több mint kétezer kötetnyi, hogy mindenféle konkrét tanítási órához valamilyen feladatsort tudunk rendelni, és ez folyamatosan bővíthető.

Végül is ez a fő cél, amit ősztől elindítunk, hogy ezt a bizonyos letöltést és saját szerveren tárolást mindenféleképpen érezze az iskola vezetése vagy az adott közösség vezetése fontosnak és elengedhetetlennek. Mert ez olyan, mintha azt mondanák neki, hogy akarsz ötszáz darab kötetet kapni – persze, hozzátok! Aztán meglepődik, hogy nem tudja föltenni a polcra. De itt ilyenről szó nincs, mert ez a bizonyos „hozzátok” megtörténik egy hétvégi letöltés alatt, és az „eltevése” is egy belső offline könyvtárba, annak a folyamatos karbantartására pedig gyakorlatilag hozzánk fordulhatnak, ha bármilyen rendszerezési kérdésük van.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Óriási előrelépés lenne, ha ezt az oktatásban használni tudnánk. A gyakorló tanárok tudják, hogy nagyon könnyű a fiatalokat megnyerni. Szó esett az Abgedreht programról, amit a Német Információs Központ hirdetett meg. Lelkes fiatalokból csapatok alakulnak és forgatnak. Például kivonult egy csapat Fertőrákosra, és felfedezte az ottani értékeket, a még meglévő élő hagyományokat.

Nagyon köszönöm a tájékoztatót. A többi kisebbségnek is javaslom, hogy vegye igénybe a szolgálataitokat, szolgáltatásaitokat.

MEDVEGY PÁLNÉ: Sok minden sok mindennel összefügg. Nem véletlenül van benne a törvényben, hogy a pedagógusnak hétévenként fel kell újítani a szakmai tudását, mert a huszonöt-harminc évvel ezelőtt szerzett diplomával nem lehet megélni a mai világban. Teljes mértékben azonosulni tudok Paulik Antal főigazgató úr eszmefuttatásával is, miszerint a mai gyerekeket nem lehet hagyományos módszerekkel tanítani, ezért nagyon megértően fogadom azt a javaslatát, hogy önkormányzati szintekre le kell vinni az interaktív táblákat. Mindig mosolyogtok rajtam, amikor az alvégeket emlegetem, de az interaktív táblák az alvégeken is segítenek a monotonitás oldásában és abban, hogy a gyerekeket egy másfajta ritmus felé irányítsuk.

ELNÖK: Ha egy hatvan-hetven fős tantestületben van is néhány olyan fő, aki tudja használni az interaktív táblát, nem biztos, hogy arra használják, amire kellene. Az ugyanis nem segítség, hogy vetítenek az interaktív táblára, mert vetíteni a falra is lehet. Pedig ez egy

kincsesbánya, amit mindnyájunknak meg kell tanulnunk, azoknak is, akik iksz évvel ezelőtt szerezték a diplomájukat, de még aktívak.

AGATICS HAJNALKA: Nemcsak az aktívoknak kell megtanulni. Az én korosztályomnak is lépést kell tartania a fejlődéssel, ha a gyerekeivel meg az unokáival kapcsolatot akar tartani.

ELNÖK: Nekem nagyon tetszik, hogy egy kattintás után rengeteg információt megtudhatunk egy adott kisebbségről.

BARNA GÁBOR: Volt egy belső vitánk arról, hogy a szekularizált oktatás idején vallástörténeti anyagokat mennyiben hozhatunk be a Sulinetre. Összeültünk több helytörténész kollégával és csak Csongrád megyében találtunk egy olyan ötven füzetből álló sorozatot, amit a helyi plébános indított el és a szerkesztésben is részt vett. A hangneme megfelelő, s a pedagógusok is nagyon jól fogadták, már csak azért is, mert – mint tudjuk – a huszadik század történelme elég hiányos. Makó városa kiadott hat darab, egyenként 800-1000 oldalas kötetet. A polgármester azt kérte, ha már fent van a Sulineten, egy-egy szóra rákattintva mind az ötezer oldalban lehessen keresni. Keresőrendszert fejlesztünk ki mind a kétezer kötetre, és ha beütünk egy szót, akkor az bármelyik kötetből előköszön. Ilyen eddig még nem volt. S a néprajzkötet előbb volt fent a Sulineten, mint ahogy nyomtatásban megjelent.

ELNÖK: Nagyon lelkesé tettetek bennünket, és ezt nagyon szépen köszönjük. Utolsó napirendi pontunk az egyebek. Megadom a szót Rónayné Slaba Ewának.

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: Tájékoztatom a bizottságot, hogy április elején az Európa Tanács meghívására Strasbourgban jártam. Annak a bizottságnak, amelyben előadást tartottam, Paulik Antal az állandó magyarországi képviselője. Megkérem főigazgató urat, hogy mondjon néhány szót erről a bizottságról.

PAULIK ANTAL: Negyvenhét európai állam létrehozott egy kisebbségi szakértői munkacsoportot, amelyben kormányzati delegátusok foglalnak helyet, jórészt a külügyminisztériumok munkatársai. Ez a bizottság évente kétszer találkozik, és áttekinti, hogy mik történnek a tagállamokban kisebbségi területen, és minden találkozó alkalmával úgynevezett „ujjgyakorlatokat” mutatnak be.

Amikor a kis iskolák, ezek a kiegészítő iskolák létrejöttek, akkor merült föl először, hogy hogyan is lehetne Magyarország részéről bemutatni ezt az új oktatási formát az ott ülő, 47 tagállamból érkezett szakértőnek. Akkor bejelentettük, hogy lenne egy ilyen új forma, és mostanra sikerült megvalósítani, hogy el tudjon menni a lengyel iskola képviselőjében Ewa, hiszen a lengyelek verekedték ki ezt az egész oktatási formát, annak idején ők indították el a gondolkodást róla. Emiatt javasoltuk a lengyel iskolát. Tehát 47 ország kisebbségpolitikával foglalkozó embere előtt sikerült bemutatni ezt az iskolát, ami szerintem jó reklámja az itt folyó munkának, és remélem, lesz majd még hasonló.

Egy probléma van ezekkel az ülésekkel, hogy itt a munkanyelv az angol. Elég nehézkes volt megszervezni a tolmácsolást, nem nagyon szeretik, ha ilyen pluszproblémákkal keresik meg a szervezőket, de végül ezt is sikerült megoldani.

Ewa elmondja a többit.

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: Nekem már volt egy ilyen multimédiás prezentációm, amelyet Lengyelországban már egy-két helyen előadtam, és ezt bemutattam Paulik úrnak is.

Annyival kellett kiegészíteni, hogy többet kellett elmondani Strasbourgban a kisebbségekről, hogy kiket lehet kisebbségként regisztrálni itt Magyarországon, mi a feladatuk. Ezt követően bemutattam az iskolánkat, olyan aspektusban, hogy összehasonlítottam a régi vasárnapi iskolát és a mostani iskolát, elsősorban abból a szempontból, hogy mik ennek az előnyei, és miért volt szükségünk egy ilyen iskolára.

Az egész prezentáció több mint félóra volt. Az volt a mérvadó, hogy utána mennyire reagáltak a többiek: elég sok kérdést kaptam, ami azt jelenti, hogy érdekelte a hallgatóságot. Természetesen elmondtam, hogy én a lengyel iskolát mutatom be, de csatlakoztak ehhez a rendszerhez a görögök és bolgárok is, és akármelyik kisebbség létrehozhat ilyen iskolát, elsősorban azok, akik kis létszámban élnek az országban és szórványban, ezért nincs lehetőségük hagyományos iskolát létrehozni.

Elsősorban a németek és az osztrákok tettek föl kérdéseket, ami érthető is, mert náluk is elég sok nemzetiség él, és nekik is kötelezettségük létrehozni a kisebbségi oktatást a saját országukban.

Természetesen megemlítettem, hogy Magyarországon létezik a mi bizottságunk, mi a feladata, hiszen mi is, ez a bizottság is hozzájárult ehhez, hogy létrejöhetett egy ilyen teljesen új oktatási modell.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, és gratulálunk. Örülünk neki – hiszen ez kezdettől fogva téma volt –, hogy idáig jutottatok, és egy jól működő iskolát építettetek ki. Köszönjük szépen.

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: Én is köszönöm.

ELNÖK: Van-e további „egyéb”? *(Nincs ilyen jelzés.)*

Amennyiben nincs más, a következő ülés időpontját kellene valahogy behatárolni. A tankönyvekkel is el kellene készülni, mert be kell indítani a tankönyvgyártási folyamatokat. Magyar Zita osztályvezető asszony említette, hogy jó lenne ezt május elején megtenni. *(A jelenlévők egymás között egyeztetik az alkalmas időpontot.)*

Akkor abban maradjunk, hogy amennyiben lehet, május 5-én, kedden legyen a következő ülésünk, esetleg május 12-én. Elsőként a május 5-ei időpontot jelöljük meg.

További szép napot és kellemes húsvétot kívánok mindenkinek, jó utat hazafelé! Köszönöm szépen.

(Az ülés végének időpontja: 12 óra 17 perc)

Dr. Frank Gábor
a bizottság elnöke

Tartalomjegyzék

Az elnök bevezetője	4
<i>A napirend elfogadása</i>	4
Előterjesztés a 2009-2010. tanév rendjéről	4
<i>Dr. Farkas Ildikó tájékoztatója</i>	4
<i>Hozzászólások</i>	4
<i>21/2009.(04.07.) számú határozat</i>	5
Szakértői és vizsgáztatói névjegyzékre benyújtott pályázatok véleményezése	5
<i>22/2009.(04.07.) számú határozat</i>	9
<i>23/2009.(04.07.) számú határozat</i>	9
<i>24/2009.(04.07.) számú határozat</i>	9
<i>25/2009.(04.07.) számú határozat</i>	9
<i>26/2009.(04.07.) számú határozat</i>	9
<i>27/2009.(04.07.) számú határozat</i>	10
<i>28/2009.(04.07.) számú határozat</i>	10
Tankönyvjóváhagyás	10
<i>29/2009.(04.07.) számú határozat</i>	11
<i>30/2009.(04.07.) számú határozat</i>	11
<i>31/2009.(04.07.) számú határozat</i>	11
<i>32/2009.(04.07.) számú határozat</i>	12
<i>33/2009.(04.07.) számú határozat</i>	12
<i>34/2009.(04.07.) számú határozat</i>	12
<i>35/2009.(04.07.) számú határozat</i>	13
<i>36/2009.(04.07.) számú határozat</i>	13
<i>37/2009.(04.07.) számú határozat</i>	13
<i>38/2009.(04.07.) számú határozat</i>	13
<i>39/2009.(04.07.) számú határozat</i>	13
<i>40/2009.(04.07.) számú határozat</i>	14
<i>41/2009.(04.07.) számú határozat</i>	14
<i>42/2009.(04.07.) számú határozat</i>	14
<i>43/2009.(04.07.) számú határozat</i>	14

<i>44/2009.(04.07.) számú határozat</i>	<i>14</i>
<i>45/2009.(04.07.) számú határozat</i>	<i>14</i>
<i>46/2009.(04.07.) számú határozat</i>	<i>14</i>
<i>47/2009.(04.07.) számú határozat</i>	<i>14</i>
<i>48/2009.(04.07.) számú határozat</i>	<i>15</i>
<i>49/2009.(04.07.) számú határozat</i>	<i>16</i>
<i>50/2009.(04.07.) számú határozat</i>	<i>16</i>
<i>51/2009.(04.07.) számú határozat</i>	<i>16</i>
<i>52/2009.(04.07.) számú határozat</i>	<i>16</i>
<i>53/2009.(04.07.) számú határozat</i>	<i>17</i>
<i>54/2009.(04.07.) számú határozat</i>	<i>17</i>
<i>55/2009.(04.07.) számú határozat</i>	<i>17</i>
<i>56/2009.(04.07.) számú határozat</i>	<i>17</i>
<i>57/2009.(04.07.) számú határozat</i>	<i>18</i>
<i>58/2009.(04.07.) számú határozat</i>	<i>18</i>
Magyarországi kisebbségek a Sulinet honlapján	18
<i>Barna Gábor multimédiás előadása</i>	<i>18</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>21</i>
Egyebek	25

